

jere uddannelsesinstitutioners kollegiale organer i maksimalt 2 år. I studier, hvor den normerede studietid er fastsat til 2 år og derover, kan studerende på 1. års prøve eller dertil svarende studietrin ikke være medlem af de kollegiale organer. Ligeledes kan studerende, der har studeret ved den pågældende institution i mindre end et år, eller som ikke har bestået deleksaminer eller årsprøver på institutionen, ikke være medlem af de kollegiale organer.“

34. § 33 udgår.

35. § 35, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Undervisningsministeren kan sætte afgørelser, som er truffet af de kollegiale organer, ud af kraft, såfremt de findes stridende mod lovgivningen eller almindelige retsgrundsætninger.“

36. § 37 affattes således:

„**§ 37.** Fungerer et kollegialt organ ikke, eller fungerer det i strid med denne lov eller bekendtgørelser eller cirkulærer i forbindelse hermed, kan undervisningsmini-

steren fastsætte en midlertidig styrelsesordning for det pågældende område, hvorved §§ 9-14 fraviges.“

37. § 38 affattes således:

„**§ 38.** Undervisningsministeren kan fastsætte regler for universitetscentrene i Odense, Roskilde og Ålborg, hvorved lovens bestemmelser samt bestemmelser i bekendtgørelser og cirkulærer i forbindelse hermed fraviges i det omfang, dette er nødvendigt under centrenes opbygning eller afvikling.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Loven får virkning for den enkelte institution fra det tidspunkt, institutionens omarbejdede statut, jfr. § 1, nr. 4, er trådt i kraft.

Stk. 3. I de kollegiale organer, der var nedsat ved lovens ikrafttræden, forlænges medlemmernes mandater, indtil den omarbejdede statut er trådt i kraft. Ligeledes forbliver rektorer og prorektorer i deres embeder, indtil anden bestemmelse er truffet.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er en revideret udgave af forslag til lov med samme titel nr. 197, 1974-75, 2. samling (Folketingstidende tillæg A. sp. 3959, forhandlingerne sp. 2935 og sp. 4823).

Fremskridtspartiet er fuldt overbevist om, at styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner, der blev vedtaget første gang den 4. juni 1970 og revideret 13. juni 1973, er genstand for den danske befolknings absolutte mistillid.

Fremskridtspartiet genfremsætter det foreliggende lovforslag i en revideret udgave med det ene formål i løbet af en kort tidsperiode at genoprette befolkningens tillid til, at de på de årlige finanslove bevilgede milliarder til de højere uddannelsesinstitutioners undervisning og forskning anvendes hensigtsmæssigt til gavn for det danske samfund.

De ressourcer, som nationer verden over afsætter til uddannelse og forskning, er investeringer i fremtiden. Fremskridtspartiet har under udvalgsarbejdet om styrelsesloven i foråret 1975 anmodet undervisningsministeren om f.eks. med hjælp af undervisningsministeriets særlige rådgiver i internationale uddannelsesspørgsmål at fremlægge en detaljeret redegø-

relse for, hvorledes andre nationer, særligt vore allierede på den vestlige halvkugle, har opbygget styringen af deres højere uddannelsesinstitutioner til sikring af, at deres investeringer i videregående uddannelse og forskning anvendes fornuftigt og hensigtsmæssigt. Redegørelsen skal naturligvis indeholde oplysninger om studerendes samt tekniske og administrative medarbejders indflydelse på fastlæggelse af studiers faglige niveau, eksamenskrav og ansættelse af videnskabelige medarbejdere og lærere. Partiet vil om nødvendigt selv fremlægge yderligere materiale fra bl.a. Organisationen for økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) samt De europæiske Fællesskaber (EF).

Fremskridtspartiet går med dette forslag til ondens rod og gør op med det ømtålelige problem om de højere uddannelsesinstitutioners utidssvarende selvrådighed. Partiet ønsker at slå fast, at vore universiteter og andre højere læreanstalter er det danske samfunds ejendom og ikke selvstændige enklavestater.

Der henvises i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag dels til centrum-demokraternes og